

สรุป ปัญหาและข้อเสนอแนะ

1. บทสรุป

จากการศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนจากการเลี้ยงไก่ไข่ระหว่างวิธีเลี้ยงไก่ไข่แบบยังกรงตับและแบบปล่อยพื้น โดยการสุ่มตัวอย่างสัมภาษณ์เจ้าของฟาร์มเลี้ยงไก่ทั้ง 2 วิธี แล้วหาต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนเฉลี่ยจากการสัมภาษณ์นั้น ได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์โดยอาศัยหลักการสถิติ หลักการบัญชีต้นทุน และหลักการจัดการฟาร์มสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1.1 ต้นทุนการผลิต คิดเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตไข่ไก่ 1 ฟอง ได้ว่า ต้นทุนการผลิตไข่ไก่ 1 ฟอง โดยวิธีเลี้ยงแบบยังกรงตับ ฟองละ 0.95 บาท และต้นทุนการผลิตไข่ไก่ 1 ฟอง โดยวิธีเลี้ยงแบบปล่อยพื้น ฟองละ 1.02 บาท นั่นคือต้นทุนไข่ไก่ที่ได้จากการเลี้ยงแบบยังกรงตับถูกกว่าต้นทุนไข่ไก่ที่ได้จากการเลี้ยงแบบปล่อยพื้น ฟองละ 0.07 บาท หรือถ้าคิดค่าใช้จ่ายในการผลิตทั้งหมดจะได้ว่า ค่าใช้จ่ายในการผลิตโดยการเลี้ยงแบบยังกรงตับเท่ากับ 218.42 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิตโดยการเลี้ยงแบบปล่อยพื้น เท่ากับ 230.53 บาท ซึ่งแสดงว่าค่าใช้จ่ายในการผลิตโดยการเลี้ยงแบบยังกรงตับต่ำกว่าค่าใช้จ่ายในการผลิตโดยการเลี้ยงแบบปล่อยพื้นอยู่ 12.11 บาท ทั้งนี้เป็นผลจากสาเหตุสำคัญ คือ ต้นทุนค่าอาหาร เพราะแม่ไก่ที่ได้รับการเลี้ยงแบบปล่อยพื้นนั้นจะกินอาหารมากกว่าแม่ไก่ที่ได้รับการเลี้ยงแบบยังกรงตับ และการสูญเสียตกหล่นของอาหารจากการเลี้ยงแบบปล่อยพื้นก็มากกว่า แม่ไก่ที่ได้รับการเลี้ยงแบบปล่อยพื้นจะกินอาหาร 137.8 กรัม/ตัว/วัน ในขณะที่แม่ไก่ที่เลี้ยงแบบยังกรงตับจะกินอาหารเพียง 119.4 กรัม/ตัว/วัน³⁶ แตกต่างกันถึง 18.4 กรัม/ตัว/วัน ซึ่งทำให้ต้นทุนค่าอาหารแบบปล่อยพื้นสูงกว่าแบบยังกรงตับ 23.22 บาท ดังนั้นถึงแม้ว่าการเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้นจะมีอุปกรณ์ในการเลี้ยง

³⁶ ส่งเสริมการเลี้ยงไก่แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, ส.มาคม. ลำสันไก่, ปีที่ 32 เล่มที่ 10 (ตุลาคม 2527): หน้า 24.

น้อยกว่า และมีเงินลงทุนเริ่มแรกไม่ต้องมากนัก ซึ่งเป็นผลให้การเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้น มีต้นทุนค่าเสื่อมราคาและค่าเสียโอกาสโรงเรือน เท่ากับ 9.73 บาท และ 6.29 บาท ตามลำดับ รวม 16.02 บาท โดยที่การเลี้ยงไก่ไข่แบบขังกรงตับ ซึ่งมีต้นทุนค่าเสื่อมราคาและค่าเสียโอกาสโรงเรือนเท่ากับ 17.11 บาท และ 7.89 บาท ตามลำดับ รวม 25.00 บาท ซึ่งสูงกว่าการเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้นอยู่ 8.98 บาท แต่เนื่องจากต้องเสียต้นทุนค่าอาหารที่สูงมากการประหยัดเงินลงทุนเริ่มแรกจึงไม่สามารถทดแทนต้นทุนค่าอาหารได้ ต้นทุนการผลิตไข่ไก่แบบปล่อยพื้นจึงสูงกว่าแบบขังกรงตับ

1.2 ผลตอบแทน โดยเฉลี่ยแล้วอัตราผลตอบแทนจากการเลี้ยงไก่ไข่ทั้ง 2 วิธี

ไม่แตกต่างกันมากนัก คือ แม่ไก่ไข่จากการเลี้ยงแบบขังกรงตับที่สมบูรณ์เต็มที่จะมีอัตราการให้ไข่ประมาณ 63% ต่อ 1 ปี หรือประมาณ 230 ฟอง ต่อ 1 ปี และแม่ไก่ไข่จากการเลี้ยงแบบปล่อยพื้นจะมีอัตราการให้ไข่ประมาณ 62% ต่อ 1 ปี หรือประมาณ 225 ฟอง แต่ผลตอบแทนหรือไข่ไก่ที่ได้จากฟาร์มเลี้ยงไก่แบบปล่อยพื้นมักจะมียขนาดเล็กกว่า ไข่เปราะเปื้อนมากกว่า จึงทำให้ได้ราคาไม่ค่อยดี ฟาร์มเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้นจึงมักจะขายผลผลิตในราคาละกัน ไม่มีการคัดขนาดไข่ ทำให้รายได้ต่อฟาร์มต่ำกว่าการเลี้ยงแบบขังกรงตับ อย่างไรก็ตามแม่ไก่ไข่จากฟาร์มเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้นมักจะมึนน้ำหนักเมื่อปลดขายมากกว่าแม่ไก่ไข่จากฟาร์มเลี้ยงไก่ไข่แบบขังกรงตับ โดยแม่ไก่จากฟาร์มเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้นจะมีน้ำหนักเมื่อปลดขายประมาณ 2.35 กิโลกรัม และแม่ไก่จากฟาร์มเลี้ยงไก่ไข่แบบขังกรงตับจะมีน้ำหนักเมื่อปลดขายประมาณ 2.19 กิโลกรัม³⁷ แม่ไก่จากการเลี้ยงแบบปล่อยพื้นจึงมีน้ำหนักมากกว่าแม่ไก่จากการเลี้ยงแบบขังกรงตับอยู่ 0.16 กิโลกรัมทำให้ราคาแม่ไก่จากการเลี้ยงแบบปล่อยพื้นสูงกว่าราคาแม่ไก่จากการเลี้ยงแบบขังกรงตับ โดยจะขายได้ในราคาตัวละประมาณ 30.72 บาท ในขณะที่แม่ไก่ไข่จากการเลี้ยงแบบขังกรงตับจะขายได้ในราคาตัวละประมาณ 28.63 บาท แต่รายได้จากการขายแม่ไก่ไข่จะเป็นตัวเลขที่นำไปลดต้นทุนการผลิต ซึ่งการเลี้ยงแบบปล่อยพื้นมีต้นทุนการผลิตสูงกว่าการเลี้ยงแบบขังกรงตับมาก แม้จะนำราคาแม่ไก่ไข่ปลดระวางที่สูงกว่าไปหักออกจากต้นทุนการผลิตแล้ว ก็ยังมีต้นทุนการผลิตที่สูงกว่า

³⁷ ส่งเสริมการเลี้ยงไก่แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, ส.มาคม. ลำสันไก่, ปีที่ 32 เล่มที่ 10 (ตุลาคม 2527: หน้า 28.)

นอกจากการเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนดังกล่าวมาแล้ว การเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้น ยังมีข้อจำกัดในการเลี้ยงหลายประการ ดังนี้

1. ข้อจำกัดในด้านภูมิประเทศ การเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้นต้องเลี้ยงในที่โล่ง มีอากาศถ่ายเทสะดวก ห่างไกลจากแหล่งแพร่เชื้อโรค เนื่องจากการเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้น จะมีอัตราการติดโรคค่อนข้างสูง เพราะไก่อยู่รวมกัน ทำให้สิ่งสกปรกที่เป็นโรคลำบาก หากไก่ได้รับเชื้อโรคแล้ว มักจะตายมาก ก่อให้เกิดผลเสียหายและการขาดทุนของเจ้าของฟาร์มได้

2. ข้อจำกัดในด้านพื้นที่ ในเนื้อที่เท่ากัน การเลี้ยงไก่ไข่แบบขังกรงระดับสามารถเลี้ยงได้มากกว่าการเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้น ประมาณ 20% ดังนั้นการเลี้ยงไก่ไข่แบบขังกรงระดับจึงสามารถเลี้ยงได้ในพื้นที่ที่จำกัดว่าการเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้น สำหรับผู้คิดจะเลี้ยงไก่ไข่ในครั้งแรก ถ้ามีพื้นที่จำกัดสามารถออกแบบสร้างกรงระดับที่มีลักษณะ 2 ชั้น ทำให้สามารถเลี้ยงได้หลายตัว แต่ถ้าเป็นฟาร์มขนาดใหญ่แล้วกรงระดับ 2 ชั้นจะทำให้ยากต่อการดูแล

3. ข้อจำกัดในด้านแรงงาน ในขณะที่การเลี้ยงไก่ไข่แบบขังกรงระดับ 4,000 ตัว ต้องอาศัยคนงานเพียง 1 คน แต่การเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้น จะต้องอาศัยคนงานถึง 2 คน เพราะการเลี้ยงแบบปล่อยพื้นจะต้องให้ความดูแลรักษาแม่ไก่อย่างทั่วถึง เพื่อป้องกันการจิกตีกันของแม่ไก่ ยิ่งกว่านั้นเมื่อถึงเวลาเก็บไข่ การเลี้ยงแบบขังกรงระดับอาจจะเก็บไข่วันละ 2 ครั้ง แต่การเลี้ยงแบบปล่อยพื้นต้องเก็บถึงวันละ 3 ครั้ง เพื่อป้องกันการสูญเสียของไข่ไก่จากการเหยียบของแม่ไก่ หรือการจิกไข่ของแม่ไก่เอง คนงานของฟาร์มแบบปล่อยพื้นจะต้องเป็นคนงานที่มีคุณภาพและสามารถสังเกตลักษณะของแม่ไก่ได้เป็นอย่างดี ในกรณีที่แม่ไก่ตัวนั้น เป็นแม่ไก่ที่เลวคือ ไม่ให้ไข่ในช่วงเวลาที่ควรจะให้ ก็จะต้องคัดออก เพื่อลดต้นทุนค่าอาหาร

4. ข้อจำกัดในการจัดการ การจัดการภายในโรงเรือนเลี้ยงไก่ไข่แบบขังกรงระดับจะง่ายกว่าโรงเรือนเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้น เนื่องจากระบบการให้อาหารและน้ำทำได้ง่ายกว่า เพราะจะมีรางน้ำและรางอาหารอยู่ที่กรงระดับที่ไข่เลี้ยงไก่ด้วย

จากข้อสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนจากการเลี้ยงไก่ไข่แบบขังกรงระดับและแบบปล่อยพื้น และข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้เป็นจริง นั่นคือ

1. ต้นทุนการผลิตไข่ไก่ของการเลี้ยงแบบขังกรงระดับต่ำกว่าแบบปล่อยพื้น
2. ผลตอบแทนจากการลงทุนของการเลี้ยงแบบขังกรงระดับสูงกว่าแบบปล่อยพื้น

2. ปัญหาในการเลี้ยงไก่ไข่และข้อเสนอนะ

จากการศึกษาการเลี้ยงไก่ไข่ พบว่ามีปัญหาต่าง ๆ ที่สำคัญดังนี้

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยง จากการศึกษาพบว่าฟาร์มเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้นจะมีปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงมากกว่าฟาร์มเลี้ยงไก่ไข่แบบขังกรงตับ ซึ่งปัญหาเหล่านั้นได้แก่

2.1.1 ปัญหาเรื่องไก่จิกไข่กิน ตามปกติแม่ไก่จะไม่จิกไข่ของมันเองกิน เพราะไข่เป็นแหล่งกำเนิดของลูกไก่ ซึ่งแม่ไก่หวงแหนและกีดกันไม่ให้ใครเข้าใกล้ ก้าวจะเป็นอันตรายแก่ไข่ของมัน แต่ถ้าแม่ไก่ได้ลิ้มรสไข่เข้าแล้วมันจะเริ่มมีนิสัยจิกไข่กิน จนทำให้เกิดปัญหาความสูญเสียผลผลิตของผู้เลี้ยง ไข่ที่แม่ไก่จิกกินก็คือไข่แตก เมื่อไข่แตกหรืออุบราวจนไข่ขาวไหลให้แม่ไก่เห็น แม่ไก่จะจิกดูเมื่อได้ลิ้มรสก็จะจิกกิน เมื่อตัวหนึ่งจิกกินตัวอื่น ๆ ที่อยู่ในฝูงก็จะเข้ามาแย่งจิกด้วย ไก่ไข่ที่เลี้ยงในกรงตับก็เช่นเดียวกัน

สาเหตุที่ทำให้แม่ไก่จิกไข่มีหลายประการด้วยกันคือ

1. ไก่ไม่เข้าไข่ในรัง (ถ้าเลี้ยงแบบปล่อยพื้น) ไข่เรียงตามพื้นล่อไว้ให้ไก่จิกเล่นจนไข่แตก
2. รังไข่ไม่พอกับจำนวนไก่ ไก่จึงไปไข่รวมในรังเดียวกันครั้งละหลาย ๆ ตัวจึงทำให้ไข่บุบแตก
3. ปล่อยให้ไข่อยู่ในรังนานเกินไป และจำนวนมากทำให้ถูกเหยียบแตก
4. ไข่เปลือกบางทำให้ไข่แตกง่าย
5. พื้นลวดกรงตับมีความลาดน้อยเกินไป ทำให้ไข่ไม่ไหล หรือไหลไม่สะดวก ทำให้แม่ไก่มีโอกาสดูเหยียบแตกได้ง่าย หรือพื้นลวดกรงตับลาดชันเกินไป ทำให้ไข่ไหลแรงเกินไป จนทำให้ไข่บุบแตกได้ง่าย
6. ผนังให้ไก่กินไม่พอ

ข้อเสนอนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

1. สัตรางไข่ให้เพียงพอกับจำนวนแม่ไก่ (สำหรับไก่ไข่ที่เลี้ยงแบบปล่อยพื้น) เพื่อป้องกันไม่ให้ไก่เข้าไปไข่รวมในรังเดียวกัน และเก็บไข่บ่อย ๆ เพื่อลดปัญหาไข่แตก และโอกาสที่ไก่จะจิกไข่เล่นจะได้น้อยลง ถ้าเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้นควรรีให้เปลือกหอยใส่รางให้กิน

1. รางต่อไก่ 100 ตัว วางในที่ ๆ ไก่กินได้สะดวกและคอยเติมเปลือกหอยใหม่ ๆ อยู่เสมออย่าให้ขาดเพื่อป้องกันไข่เปลือกบาง

2. สำหรับไก่ไข่ที่เลี้ยงแบบขังกรงตัวควรจัดสร้างพื้นลวดให้มีความลาดพอดี ๆ เพื่อให้ไข่ไหลสะดวก ลดปัญหาแม่ไก่เหยียบไข่แตก และควรตรวจสอบดูปริมาณแคลเซียมในอาหารไก่ไข่ถ้าปริมาณแคลเซียมต่ำกว่า 3.7-4% ก็ต้องเพิ่มแคลเซียมโดยการผสมเปลือกหอยลงในอาหารไก่ไข่ อาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง

3. มีน้ำใหม่สะอาดให้ไก่ได้กินสะดวกและเพียงพอ

2.1.2 ปัญหาเรื่องแม่ไก่ไม่ยอมไข่ในรัง การเลี้ยงไก่ไข่แบบปล่อยพื้นไม่ว่าจะเป็นฝูงเล็กหรือใหญ่ ไม่ว่าจะเลี้ยงแบบพื้นคอกหรือพื้นไม้ระแนง หรือพื้นคอกที่มีสิ่งรองพื้น มักจะมีปัญหาเรื่องแม่ไก่ไม่ยอมไข่ในรังไข่ แต่ไข่กะเริ่ยกะราดตามที่ต่าง ๆ เสมอ ไม่นานก็น้อย

สาเหตุที่แม่ไก่ไม่ยอมไข่ในรังไข่ คือ

1. รังไข่มีจำนวนไม่เพียงพอ
2. รังไข่ลั่ว่างเกินไป
3. ในคอกมีมูลมด
4. ย้ายไก่ลั่ววเข้าคอกไก่ไข่ช้าเกินไป คือ ย้ายเมื่อไก่เริ่มไข่มากแล้ว

หรือมีรังไข่ให้ไก่ลั่ววช้าเกินไป

ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา

1. ควรให้มีรังไข่จำนวนมากพอ คือ ไม่น้อยกว่า 20% ของจำนวนไก่ไข่ หรือมีรังไข่อย่างน้อย 1 รัง ต่อไก่ไข่ 5 ตัว³⁸ ซึ่งรังไข่ในอัตรานี้ถ้าเป็นช่วงที่แม่ไก่ไข่สูงสุด ในอัตรากว่า 85% ก็อาจไม่พอ แต่ก็เพียงชั่วระยะหนึ่งเท่านั้น ไม่ถึงกับทำให้ไก่ไข่ต้องออกไข่นอกรังจนเป็นนิสัย

2. รังไข่ควรให้มืดและเป็นส่วนตัวพอสมควร แต่ไม่มีตึกกับจันร้อนเป็นสาเหตุให้ไก่ร้อนตายในรังได้โดยเฉพาะในหน้าร้อน ตามธรรมชาติของแม่ไก่จะหาที่ออกไข่ในที่

³⁸ปฐุม เลหาหะเกษตร, ดร., คู่มือการเลี้ยงไก่ไข่ให้ได้กำไร (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตการพิมพ์, 2528) : หน้า 27.

ลับตาคน ที่เจ็บ ๆ ไม่มีใครรบกวน นอกจากนี้ควรใช้ไข่เล็กหรือไข่หลอกใส่ไว้ในรัง เพื่อล่อให้แม่ไก่เข้าไปไข่ในรัง

3. ภายในคอกไม่ควรมีชอกหรือมีมุมมืด ๆ ที่แม่ไก่จะไปวางไข่ได้ ถ้าพบแอ่งที่แม่ไก่ทำไว้จะวางไข่ ให้กลับเสีย เพื่อกันไม่ให้ตัวอื่นเข้าไปไข่และกันไม่ให้ตัวที่เคยไข่แล้ว เข้าไปไข่อีกจนกลายเป็นนิสัย

4. ให้เอาไก่สาวก่อนไข่เข้าคอกเพื่อให้แม่ไก่รู้ที่ไข่ แต่ตั้งรังไข่อยู่สูงจากพื้นในระดับที่จะให้แม่ไก่บินขึ้นได้สะดวก แต่ต้องไม่ต่ำเกินไปจนเป็นช่องให้แม่ไก่เข้าไปไข่ได้รังไข่ได้ถ้าทำได้ควรกั้นได้รังไข่ไม่ให้แม่ไก่เข้าไปไข่ได้ และควรมีไข่หลอกไว้ล่อสักกระยะหนึ่ง เมื่อไก่สาวเริ่มไข่จะช่วยให้ไก่สาวเข้าไข่ในรังมากขึ้น ถ้าพบแม่ไก่ตัวไหนกำลังจะออกไข่ให้จับเข้ารังเสีย

2.1.3 ปัญหาเรื่องไก่จิกชนกัน ไก่ที่เลี้ยงแบบปล่อยพื้นจะมีปัญหาไก่จิกชนกันบ่อย ๆ (ถ้าเลี้ยงแบบขังกรงดับปัญหาแทบจะไม่มี) โดยเฉพาะในระยะไก่สาวที่กำลังถูกจำกัดอาหารให้กินแล้วยังมีปัญหาเพราะเกิดความเครียด บางครั้งจะไม่จิกแต่ยืนอย่างเดียว มักจะจิกเนื้อกันด้วย

สาเหตุที่ทำให้ไก่จิกทั้งชนกัน คือ

1. อาจเกิดจากการขาดธาตุอาหาร เนื่องจากอาหารไม่ถูกส่วนหรืออาจเกิดจากการถูกจำกัดอาหารให้ไก่กิน เพื่อไม่ต้องการให้แม่ไก่อ้วนและให้ไข่เร็วเกินไป หรืออาจขาดธาตุอาหารเพราะไก่เป็นโรคสาล์ทำให้การดูดซึมของสาล์ไม่ดีพอ
2. ไก่กินอาหารไม่พอ หรือวางที่ให้อาหารรวมอยู่ที่เดียว ไม่กระจายออกไปให้ทั่วคอก ทำให้ไก่กินอาหารไม่สะดวก
3. การถ่ายเทอากาศในโรงเรือนไม่ดี ทำให้ไก่อยู่ไม่สบาย .เกิดความเครียด
4. ไก่อาจมีเหาไร ทำให้คัน รำคาญ นอกจากจะจิกชนตัวเองแล้วยังไปจิกตัวอื่นเข้าด้วย
5. เป็นนิสัยของไก่แต่ละตระกูล

ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

1. ควรมีการตัดปากลูกไก่ให้ถูกต้องตั้งกล่าวไว้ในบทที่ 2 เรื่องการตัดปากลูกไก่
2. ตรวจสอบปริมาณอาหารที่ให้ ถ้าไก่อยู่ในระหว่างจำกัดจำนวนอาหารให้กิน ถ้าให้น้อยเกินไปควรให้เพิ่มขึ้น เพราะไก่จะต้องการอาหารเพิ่มขึ้นเมื่อมันมีอายุมากขึ้น ควรตรวจสอบสภาพของไก่พร้อมกันไปด้วย ถ้าไก่สุขภาพไม่ดีต้องงดการจำกัดอาหารให้กินเป็นการชั่วคราวและการวางที่ให้อาหารควรวางให้กระจายไปทั่วคอกเพื่อให้ไก่พอกินกันทั่วถึง
3. ตรวจสอบเหาไร โดยการจับไก่เปิดขนดูบริเวณโคนหาง ทวาร ท้ายทอยและใต้ปีก เป็นต้น ถ้าพบว่ามีเหาไร โดยเฉพาะไรกินขนก็ให้จัดการรักษาเสีย โดยใช้นยา เซวินชนิด 5%³⁹ โรยตามตัวหรือจะผสมทรายใส่กระบะให้ไก่ลงคลุกฝุ่นก็ได้
4. ตรวจสอบการถ่ายเทอากาศอย่าให้อุดอู่ เปิดให้ลมผ่านได้สะดวกเพื่อให้ไก่อยู่สบาย
5. คัดเลือกพันธุ์ไก่ในตระกูลที่ไม่มีประวัติฉีกกัน ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดต้นทุนในการตัดปากไก่

2.1.4 ปัญหาไก่ขาอ่อนเมื่อเริ่มไข่ใหม่ ๆ ผู้เลี้ยงไก่ไข่แบบขังกรงตับมักจะพบบ่อย ๆ ว่ามีไก่กล่าวบางตัวมีอาการขาอ่อน นอนหมอบอยู่กับพื้นกรง กินน้ำ กินอาหารไม่ได้ และจะผอมตายในที่สุด อาการดังกล่าวมักเกิดกับไก่กล่าวที่เริ่มไข่ใหม่ ๆ และมักจะเป็นกับไก่ที่ไข่ติดเป็นพีเคซ์

สาเหตุสำคัญที่ทำให้แม่ไก่มีอาการขาอ่อนในระยะนี้เกิดจากไก่กล่าวให้ไข่มากเกินไป ในร่างกายไม่สามารถนำเอาอาหารพวกแคลเซียมจากอาหารมาใช้สร้างเปลือกไข่ได้ทัน ซึ่งอาจเป็นเพราะในอาหารมีปริมาณเพียงพอแต่ไก่ไม่สามารถนำไปใช้ได้เต็มที่ สิ่งจำเป็นต้องตั้ง เอาแคลเซียมที่ละลายเอาไว้ในร่างกายมาใช้จนกระทั่ง เกิดอาการกระดูกอ่อนดังกล่าว

³⁹ ปฐม เลหาเกษตร, ดร., คู่มือการเลี้ยงไก่ไข่ให้ได้กำไร (กรุงเทพมหานคร : บริษัทการพิมพ์, 2528) : หน้า 30.

ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ควรดองให้ไก่ไข่ช้ำ และในระหว่างระยะการเลี้ยงไก่สาวอายุ 20-22 อาทิตย์นั้น ให้ไก่ได้กินเปลือกหอย เช่นเดียวกับไก่ไข่ เพื่อให้ไก่ได้สะสมแคลเซียมไว้ในร่างกาย ได้มาก ๆ นอกจากนั้นในระยะที่ไก่เริ่มไข่และกำลังไข่ก็ควรให้เปลือกหอยหยาบกินอีกต่างหาก จากที่ผสมในอาหาร โดยโรยในรางบนอาหารให้ไก่กินอาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง เพื่อให้โอกาสแก่ไก่ที่ต้องการแคลเซียมให้กินได้ตามต้องการ

ถ้าเป็นช่วงที่ไก่ให้ไข่แล้ว ควรบังคับให้ไก่หยุดให้ไข่ชั่วคราวโดยการให้อาหารพวกแป้ง เช่น ข้าวเปลือกหรือข้าวโพด 4-5 วัน เพิ่มเปลือกหอยให้กิน เมื่อหายดีแล้วจึงค่อยให้กินอาหารไก่ไข่อย่างเดิม

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต

ต้นทุนการผลิตไข่ไก่ในปัจจุบันสูงขึ้นจากอดีตมาก โดยที่ราคาจำหน่ายไข่ไก่ไม่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราส่วนเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.2.1 วัตถุดิบ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตไข่ไก่ ได้แก่ ค่าพันธุ์สัตว์ ค่าอาหาร และอาหารเสริม ค่ายาและวัคซีน โดยเฉพาะค่าอาหารและค่าวัตถุดิบที่นำมาใช้ผสมอาหารนั้นราคาสูงขึ้นมาก รวมทั้งค่ายาและวัคซีนซึ่งจำเป็นต้องใช้อย่างมากเช่นกัน เพราะต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

1. พันธุ์ไก่ เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยทำให้ต้นทุนการผลิตไข่ไก่ลดลงได้ กล่าวคือ ถ้าไก่ที่เลี้ยงเป็นไก่พันธุ์ดี ให้ไข่ดก ไข่ทนนาน จะทำให้ผู้เลี้ยงไก่ได้ผลผลิตมาก ทำให้มีกำไรมากขึ้น แต่ถ้าไก่ที่เลี้ยงพันธุ์ไม่ดี ไม่ยอมไข่ หรือไข่น้อย ก็จะทำให้ผู้เลี้ยงได้ผลผลิตต่ำ มีผลให้กำไรต่ำไปด้วย ดังนั้นรัฐบาลควรมีการควบคุมบริษัทผู้ผลิตพันธุ์ไก่ขายให้กับผู้เลี้ยงให้มีความซื่อสัตย์ต่อผู้เลี้ยงไก่ไข่จริง ๆ

2. เนื่องจากวัตถุดิบที่ใช้ในการผสมอาหารมีอยู่หลายชนิด ซึ่งบางชนิด เช่น ข้าวโพด หรือข้าวฟ่าง รำละเอียดหรือปลายข้าว กระดุกป่นหรือปลาลป่น ก็สามารถใช้ทดแทนกันได้ เพราะให้ธาตุอาหารเหมือนกัน ดังนั้นถ้าในช่วงที่ราคาวัตถุดิบชนิดใดสูงขึ้นก็อาจจะหันไปใช้วัตถุดิบชนิดอื่นที่มีราคาต่ำกว่า เป็นการทดแทน ก็จะสามารถลดต้นทุนการผลิตได้โดยที่ไก่จะได้อาหาร

อาหารที่มีคุณภาพเพียงพอ มีคุณภาพย้อนกลับตามที่ไม่ต้องการ โดยมีผู้ตรอาหารที่เสียค่าใช้จ่ายที่ต่ำที่สุดให้เลือก ตามตารางที่ 6.1 ซึ่งจะให้ผู้ตราได้ก็แล้วแต่ความยากง่ายในการหาซื้อวัตถุดิบในแต่ละท้องที่ที่ฟาร์มตั้งอยู่นั้น

สำหรับวัตถุดิบที่ต้องพึ่งการนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น กากถั่วเหลืองนั้น ผู้ผลิตไม่สามารถจะควบคุมราคาได้ เพราะขึ้นอยู่กับราคาในต่างประเทศ รัฐบาลจึงควรมีมาตรการในการนำเข้าที่ไม่ยุ่งยาก หรือทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการนำเข้าสูง เช่น ควรมีการลดภาษีการนำเข้า

3. ค่ายาและค่าวัคซีน ซึ่งมีราคาสูง เนื่องจากวัคซีนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะลดต้นทุนการผลิตนี้ รัฐบาลควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการวิจัย เพื่อทำการผลิตวัคซีนขึ้นใช้เองในประเทศ โดยการควบคุมคุณภาพของวัคซีนให้มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับวัคซีนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อเป็นการประหยัดต้นทุนค่าวัคซีน

2.2.2 ค่าแรงงาน ค่าแรงงานในการผลิตไข่ไก่นั้น ได้แก่ ค่าแรงในการเลี้ยง ค่าแรงในการทำวัคซีน และค่าแรงอื่น ๆ ที่จำเป็นในการผลิต ซึ่งค่าแรงงานนี้จะมีแนวโน้มสูงขึ้นในอนาคต เนื่องจากในปัจจุบันผู้ใช้แรงงานมีอำนาจต่อรองกับผู้ผลิตมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญห

ควรใช้แรงงานในท้องถิ่นที่ฟาร์มตั้งอยู่เท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานราคาถูกทำให้ประหยัดต้นทุนค่าแรงงานได้มาก

2.2.3 ค่าใช้จ่ายในการผลิต ได้แก่ เงินเดือนสำนักงาน ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าซ่อมแซม ค่าสูญเสียของฝูงหรือผลผลิตค่าเสื่อมราคา ค่าเสียโอกาสต่าง ๆ ค่าใช้ที่ดิน และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เป็นต้นทุนที่หากไม่มีการควบคุมที่ดีแล้วก็อาจจะทำให้ต้นทุนการผลิตไข่ไก่สูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญห

1. ค่าสูญเสียของฝูงหรือผลผลิต ในระยะแรกของการเลี้ยงไก่ลูกเลี้ยงจะมีค่าสูญเสียของฝูงสูงประมาณ 10% เพราะฉะนั้นจะต้องคำนึงถึงการลดต้นทุนค่าสูญเสียนี้ โดยการดูแลจัดการไก่ลูกเลี้ยงที่นำมาเลี้ยงในระยะแรกให้ดีที่สุดเพื่อให้มีการสูญเสียลดลง มีการทำวัคซีนตามโปรแกรมที่ตั้งไว้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรคระบาดซึ่งจะเป็นสาเหตุให้ไก่ตายหมด

ทั้งฟาร์มทำให้เกิดการสูญเสียมาก และเมื่อถึงเวลาที่แม่ไก่ให้ไข่ก็จะต้องหมั่นเก็บไข่เพื่อไม่ให้ไก่ลิกทำลายไข่ตัวเอง และดูลักษณะของไข่ด้วยว่า เปลือกบาง หรือบุบร้าว มากน้อยเพียงใด เพราะถ้าไข่เปลือกบางมาก ค่าสูญเสียของผลผลิตอันเนื่องมาจากไข่แตก หรือบุบ ร้าว ก็มาก ดังนั้นถ้าไข่มีลักษณะเปลือกบางจะต้อง เพิ่มอาหารจำพวกแคลเซียม เช่น เปลือกหอยให้แม่ไก่กินเพิ่มมากขึ้น

2. การดูแลรักษาและการจัดการในโรงเรือน ก็เป็นวิธีหนึ่งในการช่วยลดค่าใช้จ่ายได้ ถ้าภายในโรงเรือนเลี้ยงไก่มีการจัดการที่ดี การทำงานสะดวก ไม่หยุดชะงัก ก็จะทำให้ประหยัดต้นทุนแรงงานได้มาก และการดูแลรักษาเอาใจใส่ต่อไก่ จะทำให้ผู้เลี้ยงทราบว่า ในขณะที่แม่ไก่เป็นอย่างไร ต้องการอาหารประเภทไหน เพื่อที่แม่ไก่จะได้มีความสมบูรณ์อย่างเต็มที่ สามารถออกไข่ได้มากและออกไข่ได้นาน

2.2.4 ผลผลิต ผลผลิตเป็นปัจจัยหนึ่งในการลดต้นทุนการผลิต กล่าวคือ ถ้าแม่ไก่สามารถออกไข่ได้มากก็จะทำให้ต้นทุนการผลิตไข่ไก่ต่อหนึ่งหน่วยลดลง แต่ถ้าแม่ไก่ออกไข่ได้น้อย ก็จะทำให้ต้นทุนการผลิตไข่ไก่ต่อหนึ่งหน่วยเพิ่มขึ้น ปัญหาเกี่ยวกับผลผลิตที่ฟาร์มไก่ส่วนใหญ่พบมากที่สุดคือ ปัญหาไก่ให้ไข่สูงสุดต่ำกว่ามาตรฐาน และปัญหาไก่ให้ไข่ลดลงอย่างกะทันหัน ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากแม่ไก่ไม่สมบูรณ์เต็มที่ หรือแม่ไก่เกิดความเครียดเนื่องจากถูกจำกัดอาหาร หรือเกิดจากไก่เป็นโรค ความบกพร่องในการเลี้ยงดู หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงของอากาศ หรืออาจเกิดจากพันธุ์ไก่ที่เลี้ยง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

1. ศึกษาถึงพันธุ์ไก่ที่จะเลี้ยงเกี่ยวกับสถิติการให้ไข่ว่าเป็นไก่พันธุ์ไข่ดีหรือไม่ ควรเลือกเลี้ยงแต่ไก่ที่ให้ไข่ดก
2. เกี่ยวกับการเลี้ยงดู ควรให้ความสนใจต่อการเลี้ยงดูไก่ในระยะกำลังไข่ให้มาก ไม่ว่าจะเป็นการสุ่ยาภิบาล เพื่อให้ไก่สมบูรณ์ ปราศจากโรค การสุ่ยาภิบาลที่ดีเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะการทำความสะอาดคอกไก่ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้เลี้ยงไก่มาแล้ว ควรวางโปรแกรมการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคที่สำคัญ และปฏิบัติตามโปรแกรมอย่างเคร่งครัด นอกจากนี้ต้องดูแลให้ไก่ได้รับอาหารที่มีคุณภาพดี และถูกส่วนตามความต้องการอย่างพอเพียง เพื่อความสมบูรณ์ของร่างกาย โดยเฉพาะอาหารโปรตีน แร่ธาตุและวิตามิน

3. เมื่ออากาศร้อนจะทำให้ไก่กินอาหารได้น้อยลง แต่กินน้ำได้มากขึ้น เพื่อช่วยลดความร้อนภายในร่างกาย เพราะฉะนั้นควรตรวจสอบว่ามีความบกพร่องในการให้น้ำให้อาหารแก่แม่ไก่หรือไม่ ควรหาทางให้แม่ไก่กินอาหารได้มากตามปกติโดยการเปิดไฟทำให้ไก่กินอาหารในเวลากลางวัน หรือตอนเช้ามืดเมื่ออากาศเย็นลง หรือให้ไก่กินอาหารเปียกหรืออาหารอัดเม็ด การก่อสร้างโรงเรือนก็เป็นส่วนสำคัญในการที่จะลดความร้อนภายในคอกไก่ให้ต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยการก่อสร้างโรงเรือนที่มีน้ำหรือใช้วัสดุฉนวนหลังคาด้วยจาก หรืออะลูมิเนียมหรือสังกะสี ทาด้วยสีขาว เพื่อให้สะท้อนแสง ทาหลังคา 2 ชั้น เพื่อให้การระบายความร้อนและการถ่ายเทอากาศดีขึ้น ให้โรงเรือนมีความสูงพอ ไม่เตี้ยจนอุดอู๋ รอบ ๆ บริเวณคอกไก่ถ้ามีต้นไม้หรือสิ่งกีดขวางทางลมให้ตัดการตัดหรือเปิดให้ลมผ่านได้สะดวก จะช่วยให้คอกไก่เย็นลงได้

2.2.5 ปัญหาอื่น ๆ ผู้เลี้ยงไก่ไข่ส่วนใหญ่จะไม่ได้ทำบัญชีบันทึกรายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการว่าเป็นเท่าใด ทำให้ไม่ทราบถึงต้นทุนการผลิตไข่ไก่ว่า ได้กำไรหรือขาดทุนอย่างไร นอกจากนี้เกี่ยวกับผลผลิตบางฟาร์มก็ไม่ได้บันทึกสถิติการไข่ของไก่แต่ละตัวไว้ แต่ใช้วิธีคำนวณจากยอดผลผลิตรวมซึ่งอาจมีข้อผิดพลาดได้ ทำให้ต้นทุนการผลิตไข่ไก่ 1 ฟองไม่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ต้นทุนการผลิตไข่ไก่ของแต่ละฟาร์มจะไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและประสิทธิภาพในการเลี้ยงดูแม่ไก่ของแต่ละฟาร์ม จึงจำเป็นต้องทำบันทึกค่าใช้จ่ายให้แน่นอน เพื่อจะได้ทราบต้นทุนที่ถูกต้อง รายการที่ควรบันทึก ได้แก่ การทำสถิติจำนวนไข่แต่ละวัน การทำสถิติการไข่ของแม่ไก่แต่ละตัว รายงานจำนวนขนาดไข่และจำนวนไข่บอบ แดก หรือเสียหาย จำนวนอาหารและวัตถุดิบที่ให้ไก่กินในแต่ละวัน แบบฟอร์มต่าง ๆ อาจมีลักษณะดังตารางที่ 6.2-6.6

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการตลาด

ดังได้กล่าวในบทที่ 5 แล้วว่า ตลาดเป็นสิ่งสำคัญในการทำการค้าทุกชนิด การค้าไข่ไก่ก็เช่นเดียวกัน ผู้เลี้ยงจะต้องให้ความสนใจในเรื่องตลาด ติดตามความเคลื่อนไหวของตลาด การค้าไข่ไก่อย่างสม่ำเสมอ และจะต้องสามารถคาดคะเนแนวโน้มของตลาดในอนาคตได้ เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนในการผลิตว่าควรจะผลิตมากน้อยเท่าใด

เนื่องจากไข่ไก่เป็นสินค้าที่สามารถใช้สินค้าอื่นทดแทนได้ เช่น ไข่เป็ด ไข่นกกระทา เป็นต้น ดังนั้นราคาของไข่ไก่จึงถูกกำหนดโดยจำนวนไข่ไก่ทั่วประเทศที่ออกสู่ตลาดและความต้องการของผู้บริโภค หากไข่ไก่มีราคาสูงเกินไป ผู้บริโภคก็อาจจะหันไปบริโภคสินค้าชนิดอื่นๆ ที่ทดแทนกันได้ ปัญหาเกี่ยวกับการตลาดของไข่ไก่จะไม่เกิดขึ้นหากปริมาณไข่ไก่ในตลาดและความต้องการของผู้บริโภคคงที่หรือเพิ่มขึ้น แต่ในปัจจุบันนี้มีผู้เลี้ยงไข่ไก่ทั่วประเทศมากมายหลายร้อยฟาร์ม ดังนั้นจึงเกิดปัญหาไข่ไก่ล้นตลาด ทำให้ราคาไข่ไก่ตกต่ำ หากไม่มีการแก้ไขแล้ว ผู้เลี้ยงจะต้องประสบกับภาวะการขาดทุนอย่างแน่นอน ทางแก้ไขที่ผู้เลี้ยงไข่ไก่พยายามใช้ อยู่ในขณะนี้คือการระบายไข่ไก่ล้นเกินออกไปจำหน่ายต่างประเทศ เช่น ฮองกง สิงคโปร์ ซึ่งมีประเทศคู่แข่งมากมาย จะต้องพยายามรักษาส່วนแบ่งตลาดที่มีอยู่ไว้ให้ได้

ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

1. เปลี่ยนวิธีการเดินตลาด โดยเข้าถึงผู้บริโภคหรือผู้ซื้อในตลาดมากขึ้น กล่าวคือ ถ้าฟาร์มมีนโยบายในการขายส่งเพียงอย่างเดียว เมื่อมีคู่แข่งเพิ่มขึ้นก็ควรเปลี่ยนนโยบายดังกล่าว โดยอาจจะเพิ่มการขายปลีกเข้าไปอีกอย่างหนึ่งด้วย ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ผู้เลี้ยงรู้จักผู้บริโภคมากขึ้นว่าต้องการไข่ไก่แบบใดมากที่สุด
2. ในปัจจุบันมีการขายผ่อนส่งเป็นที่นิยมกัน โดยเฉพาะในหมู่ข้าราชการ เนื่องจากเป็นลูกค้าที่ดีเก็บเงินได้แน่นอน เพราะฉะนั้นถ้าฟาร์มตั้งอยู่ใกล้ตัวเมือง การคมนาคมสะดวก อาจจะนำไข่ไก่ไปขายในลุ่มราชการ โดยขอเก็บเงินคืนเดือน ซึ่งราคาขายอาจสูงกว่าตลาดบ้างเล็กน้อย
3. วางแผนการผลิตให้รัดกุม โดยดูแนวโน้มตลาดเป็นหลัก ถ้าจำเป็นต้องลดการผลิต ไม่ให้ผลผลิตออกมามากเกินไปก็ควรจะลด
4. ควรมีการควบคุมปริมาณการนำเข้าพันธุ์พ่อ-แม่ไก่ไข่ เพราะถ้านำเข้ามากก็จะมีการผลิตไข่ไก่มากขึ้น โดยไม่คำนึงถึงปริมาณความต้องการและเป้าหมายการส่งออก ซึ่งจะทำให้ราคาไข่ไก่ตกต่ำลงได้ในที่สุด ในปี 2528 มีการนำเข้าไก่พันธุ์ไข่ เพศผู้ 17,724 ตัว และเพศเมีย 151,045 ตัว⁴⁴ ทำให้ผลผลิตในปี 2528 สูงมาก เป็นผลให้ราคาไข่ไก่ในปี 2528 ไม่ดีเท่าที่ควร จึงควรมีการจำกัดการนำเข้าพันธุ์พ่อ-แม่ไก่ไข่

⁴⁴ที่มา : ด้านทำเข้า-ทำออก (กรุงเทพฯ) ทางอากาศ กองควบคุมโรคระบาด กรมปศุสัตว์

5. ตลาดต่างประเทศซึ่งเป็นแหล่งระบายผลผลิตของผู้เลี้ยงในประเทศหากปริมาณไข่ในประเทศสูงเกินกว่าความต้องการบริโภคภายในประเทศ ดังนั้นการส่งไข่ไก่ไปขายต่างประเทศจึงไม่สม่ำเสมอ แต่ขึ้นอยู่กับปริมาณไข่ไก่ในประเทศ ปริมาณความต้องการบริโภคในประเทศ และราคาไข่ไก่ในต่างประเทศเทียบกับราคาในประเทศ ดังนั้นตลาดในต่างประเทศของเราจึงเป็นตลาดที่ไม่แน่นอน ไม่สามารถรักษาสัดส่วนแบ่งตลาดเอาไว้ได้ จึงควรมีการแก้ไขเพื่อที่จะสามารถรักษาสัดส่วนแบ่งตลาดไว้ให้ได้ โดยการกันไข่ไก่ส่วนหนึ่งเอาไว้เพื่อส่งออกโดยเฉพาะมาตรฐานของไข่ไก่ก็ควรจะเป็นแนวเดียวกัน เพื่อให้ผู้ซื้อในต่างประเทศจะไม่สามารถถือเป็นข้ออ้างในการกดราคาไข่ไก่จากประเทศไทยได้

6. การส่งไข่ไก่ออกไปจำหน่ายต่างประเทศควรมีมาตรการเพื่อให้ผู้เลี้ยงเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด โดยรัฐบาลควรมีส่วนร่วมในการหาตลาด และติดต่อกับผู้ซื้อในต่างประเทศให้ด้วย เพราะถ้าปล่อยให้ทำหน้าที่ของผู้รวบรวมไข่ไก่ส่งออกหรือที่เรียกว่าล้งไข่แล้ว ผู้เลี้ยงจะเสียค่าบริการในอัตราที่สูง ทำให้ต้นทุนไข่ไก่ส่งออกสูงขึ้น จนราคาไข่ไก่ที่ขายในต่างประเทศไม่สามารถแข่งขันกับไข่ไก่จากประเทศอื่น ๆ ได้ ทำให้สูญเสียส่วนแบ่งตลาดได้

ตารางที่ 6.1 สูตรอาหารไก่ไข่

	ร้อยละ	ปลายขาว	ไข่ขาว	ไข่แดง	กากหัวปลี 40%	กากหัวปลี 50%	เปลือกหอย	ปูนฉาบ	ปูนยูเรีย	หมายเหตุ
สูตร 1 อายุ 1 วัน - 8 สัปดาห์ อายุ 8-22 สัปดาห์ อายุ 22 สัปดาห์ขึ้นไป	50	10	10	-	15	15	1	0.5	0.5	อาหารลูกสูตรนี้ 1. ควรเพิ่มอาหารเสริม ไวตามิน ซี โดยผสม ในอาหารหรือละลาย ในน้ำดื่ม และผสมยา กันโรค ปริมาณมากน้อย ตามคำแนะนำของบริษัท ผู้ผลิต สำหรับไก่เล็กอายุ 1 จนถึง 8 สัปดาห์ 2. สำหรับไก่อายุตั้งแต่ 22 สัปดาห์ขึ้นไป ควร เป่าคอหอยปน ตั้งไว้ให้ กินตามใจชอบ ต่างหาก ตลอดเวลา
	55	20	8	-	10	5	1.5	-	0.5	
	55	14	10	-	8	8	5	2	0.5	
สูตร 2 อายุ 1 วัน - 8 สัปดาห์ อายุ 8-22 สัปดาห์ อายุ 22 สัปดาห์ขึ้นไป	25	-	43	-	16	16	0.5	1	0.5	
	25	-	55	-	10	8	0.5	1	0.5	
	25	-	50	-	10	10	5	2	0.5	
สูตร 3 อายุ 1 วัน - 8 สัปดาห์ อายุ 8-22 สัปดาห์ อายุ 22 สัปดาห์ขึ้นไป	22	-	54	-	18	16	0.5	1	0.5	
	12	-	66	-	12	8	0.5	1	0.5	
	12	-	61	-	12	10	5	2	0.5	
สูตร 4 อายุ 1 วัน - 8 สัปดาห์ อายุ 8-22 สัปดาห์ อายุ 22 สัปดาห์ขึ้นไป	-	-	65	-	18	17	0.5	1	0.5	
	-	-	77	-	12	9	0.5	1	0.5	
	-	-	72	-	13	10	5	2	0.5	
สูตร 5 อายุ 1 วัน - 8 สัปดาห์ อายุ 8 - 22 สัปดาห์ อายุ 22 สัปดาห์ขึ้นไป	25	-	-	43	16	16	0.5	1	0.5	
	25	-	-	55	10	8	0.5	1	0.5	
	25	-	-	50	10	10	5	2	0.5	
สูตร 6 อายุ 1 วัน - 8 สัปดาห์ อายุ 8 - 22 สัปดาห์ อายุ 22 สัปดาห์ขึ้นไป	12	-	-	54	18	16	0.5	1	0.5	
	12	-	-	66	12	8	0.5	1	0.5	
	12	-	-	61	12	10	5	2	0.5	
สูตร 7 อายุ 1 วัน - 8 สัปดาห์ อายุ 8 - 22 สัปดาห์ อายุ 22 สัปดาห์ขึ้นไป	-	-	-	65	18	17	0.5	1	0.5	
	-	-	-	77	12	9	0.5	1	0.5	
	-	-	-	72	13	10	5	2	0.5	

จากสูตรนี้ถ้าทำฟาร์มโดยมีการใช้กระดูกใน 8-10% ขึ้นไปก็จะไม่ใช้ปลาปน เพราะส่วนลัมกั 2 อย่างให้ธาตุอาหารคือ

เพื่อสัตว์อื่นเหมือนกัน

ตารางที่ 6.2 รายงานโย้ประจำวัน

เดือน.....พ.ศ.....

วัน	จำนวนโย้						รวม
	พิเศษ	ใหญ่	กลาง	เล็ก	ฉิว	บวบ	
รวมทั้งหมด							

